

Vyznání

Argema

1. Znáš mě pouze krátce, možná to byl sen
měsíc jasně svítil, byl to zvláštní den
vítr mírně foukal, cítila jsi chlad - já jsem -
poprvé tě objal, chvíli jsem tě hřál.

2. Rtům svým stále dáváš zámek nebo mříž
všechny plody lásky klidně zahodíš
trápím se a nevím, co si myslet mám - náhle
marně tady stojím, tebe přemlouvám.

R: Ty jsi má láska, ty jsi můj sen
tebe chci líbat snad celý den
ty jsi má touha, tebe chci mít
nocí se toulat, životem jít.

3. Tvým vlasům teď zpívá vítr píseň svou
podávám ti růži rosou zkrápěnou
povídáš, tak sundej zámek, těžkou mříž - prosím -
jen mě dlouze líbej, právě ty to smíš.

4. Rudými rty líbám něžnou tvoji tvář
do očí se dívám, říkám, mám tě rád
křičí mokrá tráva od nás zvalená - jenom -
měsíc na nás mává, hvězdy, ty šly spát.

R: Ty jsi má láska, ty jsi můj sen... 2x